

Sygn. akt III KK 230/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Józef Dołhy

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Mieczysława Tabora
w sprawie Ł. K.

skazanego z art. 178 a § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 8 października 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 lutego 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 25 lutego 2013 r., sygn. akt II K .../13, wydanym w trybie art. 335§ 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 1 k.p.k., uznał Ł. K. za winnego tego, że w dniu 15 października 2012 r. na drodze publicznej w T., prowadził samochód osobowy marki Skoda Fabia znajdując się w stanie

nietrzeźwości wynoszącym 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał oskarżonego na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył grzywnę w kwocie 100 stawek dziennych po 20 zł za stawkę, na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat a na podstawie art. 49 § 1 k.k. – świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej i obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w pierwszej instancji w dniu 5 marca 2013 r.

Kasację od tego wyroku na niekorzyść skazanego złożył Prokurator Generalny, zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu przez sąd wniosku prokuratora o skazanie Ł. K. bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary i środków karnych, pomimo zaniechania wyjaśnienia wszystkich okoliczności popełnienia przez oskarżonego czynu w zakresie jego uprzedniej karalności za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k., w wyniku czego doszło do obrazy przepisu prawa karnego materialnego – art. 178a § 4 k.k. poprzez jego niezastosowanie”, po czym wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna. Poza uwagą Sądu Rejonowego, z naruszeniem wymienionych w zarzucie przepisów procesowych, pozostały okoliczności wskazujące na to, że oskarżony był uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Wzmiankę o toczącym się postępowaniu za ten czyn zawierała notatka urzędowa z k. 6, mówił o tym Ł. K. w czasie przesłuchania go w charakterze podejrzanego (k. 29), organ postępowania przygotowawczego zwrócił się do Sądu Rejonowego w S. o nadesłanie odpisu wyroku skazującego Ł. K. za to przestępstwo (k. 7). Jednak ani

w dochodzeniu ani w postępowaniu sądowym do czasu wydania zaskarżonego wyroku, uprzednie skazanie oskarżonego za taki sam czyn nie zostało udokumentowane. Doszło do tego (skazania) w wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 maja 2012 r., sygn. akt II K .../12, w którym Ł. K. wymierzono karę 6 miesięcy ograniczenia wolności i orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez rok za to, że w dniu 11 marca 2012 r. w S. prowadził w stanie nietrzeźwości samochód osobowy (k. 10 akt SN – wyrok dołączony do akt III KK 229/13 SN).

Rażące uchybienia wskazanym w zarzucie przepisom procesowym, najpierw ze strony prokuratora, a następnie Sądu Rejonowego, polegające na błędnym przyjęciu, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, doprowadziły do wadliwego opisu czynu i jego kwalifikacji przez oba organy procesowe. Naruszenia te miały istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skoro opis czynu nie oddawał w pełni zachowania oskarżonego (wszystkich wyczerpanych przez niego znamion przestępstwa) ani adekwatnej kwalifikacji prawnej tego zachowania.

Z przytoczonych względów należało uwzględnić wniosek kasacji.

Sąd Rejonowy w K. ponownie rozpatrując sprawę uwzględni wskazania zawarte w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2013 r., wydanym w sprawie III KK 229/13, dotyczącym również Ł. K.